

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati neobčrne, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanski knezoškof pa volitve.

II.

Objavili smo včeraj „opomin“, s katerim je posegel knezoškof Jakob v agitacijo za deželno-zborske in druge volitve. Prvi občutek, katerega je nam posvetnjakom obudil ta pastirski list, bilo je pomilovanje, in sicer ne pomilovanje njegove vsebine, ampak pomilovanje tistih, kateri so s to enunciacijo na laž postavljeni in sicer prav trdo postavljeni! Kolikokrat so nam „Slovenčevi“ proroki s svetohlinskim prepričanjem zatrjevali, da je knezoškof ljubljanski tista vzvišena in prevzvišena oseba, katere nog se nikakor ne dotika politični razpor v naši deželi, in da samo liberalna hudobija zamore o njem pisati, kakor o kakem tkalci, ki predeva umazane niti politike! V zasebnih in javnih krogih so nas isti proroki zaklinjali: „pustite škofa v miru!“ — in govorili so nam o njem, kakor o pobožnem puščavniku, kateri se komaj zaveda, da v deželi vihra politični prepir, in kateri torej nikakor ne more biti odgovoren za to, kakor po listih in shodih neté ta prepir njegovi podložniki. In kakšna zamera se je še nedavno brala na obrazih škofovskih zagovornikov, ko smo sodili, da je v imenu knezoškofa Jakoba dobil gospod Koblar tisti „dober svet“, naj ne pojde govorit na starotrški shod! Vse je moral vzeti na svoji rameni neki drug gospod kot privatna oseba, samó da se je obvaroval nepolitični — kdo se ni smijal? — značaj gospoda knezoškofa samega? In konečno (predalječ bi zašli, če bi hoteli vse prikrivanje škofa v politiki razodeti!), kako so bili prvaki „Slovenčeve“ stranke razsrjeni, kedarkoli se jim je očitalo, da morajo plesati tako, kakor jim škof gode, in da postanejo tudi očitvidne ničle, če jih izpusti iz svojega prsta sedanji škofovski voditelj! Sleharo svojo zavisnost od knezoškofa Jakoba so tajili in s prirejenostjo so skušali razpršiti vsak sum, da bi sploh kak škof smel in mogel biti njihov politični voditelj.

Sedaj se je vse to zanikanje in prikrivanje od

strani „Slovenčeve“ stranke izkazalo za vsakogar kot slepilo in sleparstvo. Kar so v politiki in blizu nje stoječi možje že davno vedeli, da namreč knezoškof Jakob maže glavno kolo „Slovenčeve“ politike in agitacije, to je oznanil „urbi et orbi“ on sam z najnovejšim „opominom“. Gotovo bi prvaki pri „Slovencu“ bili utajili tudi ta politični čin gospoda knezoškofa, akoravno jim pride tako prav, kakor mana Izraelcem v puščavi. Kompromituje jih na dve strani. Prvič jim dokazuje pred svetom, da so dosledno tudi tukaj zavijali resnico, ko so leta in leta trdili, da imajo od škofa nezavisno, narodno politiko, in da pri zapostavljanju duhovnikov, kateri niso trobili v njihov rog, niso imeli oziri na politično delovanje iz prepričanja nikakega upliva. Drugič pa bi radi skrili ta opomin, ker jih mora biti sram v dno njihove duše. Nočemo reči, da zato, ker jim je knezoškof vzel iz rok poglavitne vajeti volilne agitacije in tako oškodoval njihov ponos, njih znano samoljubje. Pač pa je nekaj drugega. Kaj hoče „opomin“? Z vsakim stavkom meri naravnost v to, da, kolikor je le duhovščina v stanu, odstraniti, naj skuša vse zapreke, ki se zoperstavljajo deželnozbornim kandidaturam „Slovenčeve“ stranke. Knezoškof Jakob je pritekkel tej stranki na pomoč z vso svojo višjepastirsko silo, ker dobro pozna razmere, da brez najsilnejše agitacije ni misliti na povečanje take stranke v deželnem zboru. In da se vendar nekaj upanja izpolni, radi tega je bilo treba izdati „opomin“, katerega ne sme noben duhovnik prezreti, kdor noče biti kriv „prezirane pokornosti“ in „siho grdega pohujšanja“! Da, to so tiste kazni, ki naj varujejo posest „Slovenčevih“ privilegirancev in — to bodi njih moč, ker druge vredni in sposobni niso! Hvalo za to škofovsko priznanje, mi smo ga veseli, — da nam je dalo priliko pomilovati!

Knezoškofov „opomin“ je obrnjen proti celi narodni stranki in proti koncu zlasti ponavlja dokaze višjepastirske spravljalivosti nasproti našim listom. Nič za to! Vsaj vemo sedaj vsi, pri čem smo! Svoje somišljenike resno pozivamo, naj ta

„opomin“ zopet in zopet prečitajo kot mojstersko delo, katero največ pové tam, koder molči. In odvrtni posledice, za to naj se „krepko potrudijo“, vendar pa postopajo „z zmernostjo, častiljivostjo in dostojnostjo“, kakor je zaukazano v „opominu“ duhovnikom!

V Ljubljani, 17. oktobra.

Konservativni veleposestniki češki. Danes pa moramo omeniti jedno veselo vest o čeških konservativnih veleposestnikih. Naj jih že vodijo tudi morda strankarske koristi, vendar bode njih korak, če se posreči, v prid narodu češkemu. Kakor je znano, vrše se sedaj pogajanja s kompromisom za bodoče volitve. Konservativni veleposestniki zahtevajo, da se jim zagotovi nekaj mandatov v moravskem veleposestvu, drugače nečejo sklepati kompromisa z liberalnimi veleposestniki. Če se to zgodi, nemški liberalci zgube večino v moravskem deželnem zboru. V to pa ne more privoliti liberalna stranka, ki se boji za umetno nemško večino na Moravskem. Če konservativni veleposestniki ne prijenjajo, se utegne kompromis razdreti, naj graf Thun si še tako prizadeva, da bi ga napravil. Mogoče je pa tudi, da moravskega veleposestva srednja stranka se obveže pri prihodnjih volitvah voliti nekaj konservativnih veleposestnikov.

Draginja mesa na Dunaju. Novi mestni zbor dunajski imel bode dosti težavnega dela. Če bode hotel obdržati si popularnost, moral bode gledati, da doseže kake nižje cene mesa na Dunaju. Mesarji se izgovarjajo, da ne morejo ceneje mesa dajati pri sedanji draginji živine in za neugodne razmere delajo odgovorne prekupovalce. Mesarji celo prete s štrajkom, ako se razmere zanje ugodneje ne spremenijo. Seveda do tega ne bode prišlo, ker mesarji dobro vedo, da s temi bi le mesto prisili, da vzame stvar v svoje roke, to je osnuje svoje mesnice. V Budimpešti je to pomagalo, da je le mestni zbor zapretel z osnovo tacih mesnic. Meso je palo v ceni in noben mesar zaradi tega ni prišel na boben. Na Dunaju se seveda nobena stranka ne

Listek.

„Africanka“.

(K jutrišnji premijeri.)

Jedno najznamenitejših del slavnega Meyerbeerja, po vsem svetu znana krasna opera „Africanka“, pela se bo jutri prvič na slovenskem odru.

Meyerbeer se je rodil dne 5. septembra 1791. leta v Berlinu. Njegov oče je bil jako imovit bankir, žid, a prijatelj glasbe in je z veseljem zapazil izredno nadarjenost svojega sina za glasbo. Skrbel je, da je mali Jakob dobil dobre učitelje glasbe. Ti so dosegli čudovite vspehe. Ko je bil Jakob Meyerbeer star devet let, je bil najboljši igralec na klavirju v celem Berlinu. Še jako mlad je priobčil Meyerbeer svoje prve skladbe, mej njimi kantato „Bog in narava“. Veliki vojvoda darmstadtški ga je imenoval dvornim komponistom, a Meyerbeer ni ostal dolgo v Darmstadtu nego se preselil v Monakov, kjer je napravil prvo svojo opero „Jeftova hčer“ na oder. Star je bil takrat šele 18 let. Z Monakova je šel na Dunaj, od tod pa v Benetke. Seznanil se je natančneje z italijansko glasbo in posnemajoč največ Rossinija zložil več oper, katere so se z velikim uspehom predstavljale po vseh večjih italijanskih gledališčih, mej njimi tudi l. 1824. opero „Il crociato in Egitto“. Ta

opera se je vzprejela tudi za veliko opero v Parizu in Meyerbeer je bil povabljen, naj pride sam uprizoriti svoje delo. Meyerbeer se je temu vabilu odzval in se preselil v Pariz, kjer je ostal do svoje smrti. Umrl je dne 2. marca 1864. l.

V Parizu je Meyerbeer neumorno delal in si l. 1831. z veliko opero „Robert le Diable“ pridobil prvenstvo mej vsemi opernimi skladatelji na svetu. To si je utrdil z opero „Les Huguenots“, katera se je prvič predstavljala v Parizu l. 1836. ter z operama „Le Prophète“ in „L' Africaine“. Meyerbeer je zložil sicer še več drugih del, a tako kakor te štiri opere se ni občinstvu nobena prikupila ker tudi nobena ni tako znamenita.

Te štiri opere so stalno na repertoiru vseh dobrih gledališč, to so štirje biseri svetovne glasbene literature, neminljive muzikalne vrednosti in krasote.

„Africanka“ se zlasti odlikuje po bogatih melodijah in po svojih muzikalnih in dramatičnih efektih. O glasbeni vrednosti te slavne opere pisali bomo po predstavi, tu naj le podamo vsebino dejanja.

Dejanje opere se vrši v petnajstem stoletju v Lizboni in na vzhodnoafriškem obrežju.

Prvo dejanje. Ines, hči admirala Don Diega pride, v admiralsko posvetovalnico v Lizboni, da izvé, kaj je z nje ljubimcem, kateri je bil šel z

Bartolomejem Diazem na potovanje. Nje oče pa ji predstavi don Pedra, predsednika kraljevskemu sovetu, kot nje ženina. Pedro pokaže nevesti zapisek, iz katerega razvidi, da je Vasko de Gama umrl. Ines zapusti dvorano, kjer se zbere drž. svet, da sklene, je-li Diazu poslati pomoč. Jeden navzočnikov pravi, da to ni več treba, ker je prišel častnik ter sporočil, da je Diaz mrtev. Častnik se pozove v dvorano, in Pedro ostrmi videč, da je to Vasko, o katerem je mislil, da je že mrtev. Vasko pove, da se je Diazova ladja potopila in prosi, naj se mu da ladja, da se novič odpravi na potovanje. Pripeljal je soboj tudi dva sužnja: Seliko in Neluska, ker pa ta dva nečeta ničesar izpovedati, se odslovita. Vasko je drž. svetu izročil spomenico, v kateri najde Pedro risan načrt ter ga skrije. Drž. svet odkloni Vaskov predlog, kar Vaska tako razburi, da razžali vse svetnike, vsled česar ga ti obsodijo na dosmrtno ječo.

Drugo dejanje. Vasko je v inkvizicijskem zaporu in spi, pri njem pa bedi Selika, nekdanja kraljica. Vasko izda v snu svojo ljubezen za Ines, na veliko žalost ljubeče ga Selike. Nelusko slutiti, da kraljica njegova ljubi Portugalca in se priplazi, da ga umori, a Selika prepreči to in prebudi Vaska. Komaj je Nelusko odšel, prideta Pedro in Ines. Pedro je izposloval Vaskovo pomiloščenje, a s pogojem, da je Ines postala njegova žena. Don Pedro

upa poprijeti tega radikalnega sredstva, ker se obe ob volitvah poganjata za prijateljstvo bogatih mesarjev. Tudi dr. Lueger je prosjačil mesarje za podporo. Zaradi tega bode pa novi mestni zbor imel težavno stališče.

Hrvatje in Madjari. Dijaške demonstracije v Zagrebu so napravile vladi jako veliko neprijetnosti. Madjari se pritožujejo proti hrvatski vladi, da ni dovolj odločnosti porabila, da bi zatrla te demonstracije. Policija je že poprej vedela, da se nekaj pripravlja, pa je vse mirno gledala. Govori se, da hoče hrvatska vlada strogo postopati proti izrednikom. Madjari so posebno jezni na bana. Nekateri listi zatrjujejo, da je stališče banovo omanjano. Nam se to ne zdi povsem verjetno, ker v obližju cesarjevem o stvari malo drugače sodijo in dobro vedo, da so izgredi bili le posledica madjarskega izzivanja. Pač je pa manj upanja, da bi ban mogel postati ogerski ministerski predsednik, kajti vse madjarske stranke bi se temu najbrž upirale. Madjarska jeza je tem večja, ker so hoteli z razobešenjem zastav v Zagrebu pokazati, da je Hrvatska le del Ogerske, pa se njih nameni niso posrečili.

Dogodki v Turčiji. Veleposlaniki so opozorili turško vlado na to, da je po ječah zaprtih mnogo nedolžnih kristijanov. Policija jih zadržuje v ječah brez vednosti vlade. Vlada je sestavila posebno komisijo, da pregleda vse ječe in izpusti vse kristijane, za katere ni zanesljivih dokazov, da so se zakrivilili punta. V tej komisiji je tudi več kristijanskih uradnikov. — V Trapecuntu je nad 2000 Armencev bežalo na rusko vojno ladijo in zahtevajo, da jih odpeljejo v Batum. Več drugih Armencev bi pa bilo še rado bežalo na ladijo, pa ni prostora. V mestu ni nobene varnosti za kristjane. Mohamedanci pa vidno kažejo svojo jezo na kristjane. Jezi jih silno, da je ruska vojna ladija topovi in vojniki pred mestom in Turčija nima več toliko moči, da bi jo proč zapodila. — Anglija pa hoče baje napeti vse sile, da pridobi za Armence reforme. Pritisniti mislijo baje resno na Turke, če bode treba tudi s topovi.

Anglija in Irska. Nedavno so v Dublinu Irci slavili Parnellov spomin. Pri tej priliki so se slišali kaj ostri govori proti Angliji, ki ne dovoli Irske samouprave. Še huje so pa govorili ameriški Irci na nekem shodu v Chicagi. Tu se je pa naravnost reklo, da se s samoupravo Irci ne mislijo več zadovoljiti, temveč jim bi bila samo prvi korak do samostojnosti in popolne neodvisnosti. Če bodo Američani hoteli si prisvojiti angleške kolonije v Ameriki, podpirali jih bodo Irci. Če bode Rusija v Srednji Aziji imela vojno z Angleži, bodo se v njenih vrstah bojevali irski bataljoni. Ko bi v Evropi Anglija imela vojno, pojdejo ameriški Irci preko oceana, da se bodo v stari domovini borili proti zatiralcem. Naglašali so, da Irce veže s Francozi vera in krvno sorodstvo, dočim se vsi Irci vzgajajo v sovraštvu proti Angliji. Irci sedaj imajo voljo začeti boj proti Angliji, le sredstev še jim manjka, a prišel bode čas, ko dobe tudi sredstva.

je imenovan zapovednikom ladje, kateri je naloga, nadaljevati Diazova potovanja. Nelusko se mu ponudi za krmilarja. Vasko slutiti, da se bo Pedro okoristil njegovega načrta.

Tretje dejanje se vrši na Pedrovih ladiji. Alvar svari Pedra, naj ne zaupa krmilarju Nelusku, češ, da je ta že dve ladije spravil v nesrečo, a Pedro ga ne sluša. V tem pride Vasko. Ta ni hotel, da bi se Pedro okoristil njegovih načrtov, in je jadral kar najhitreje mogoče. Prišel je na ladijo, prav da jo reši, ker je videl, da se nahaja v veliki nevarnosti. Pedro se mu roga, in ko potegne Vasko v jezi meč, ukaže ga Pedro prijeti in pripreti. V tem nastane vihar, ki vrže ladijo ob skalovje; Indijani naskočijo ladijo, premagajo moštvo in padejo potem na kolena pred Seliko, svojo kraljico.

Četrto dejanje. Oder predstavlja prostor mej kraljevsko palačo in indiskem tempeljem. Dejanje se začne s trijumfalnim sprevodom kraljice Selike. Višji bramanski duhovnik zapriseže Seliko, da ne bo nikdar pustila tujca stopiti na domovinsko zemljo. Ko so vsi udeležniki sprevoda odšli v tempelj, pride Vasko. Za njim drveči Indijani ga napadejo in ga hočejo ubiti, ko stopi Selika iz templja in ga reši smrti. Nelusko in višji duhovnik jo spominjata na storjeno prisego, ona pa trdi, da Vasko ni tujec, da se je iz hvaležnosti, ker jej je rešil življenje, z njim poročila, in primora Neluska,

Občni zbor podpornega pisateljskega društva

se je vršil za leto 1894. in za dobo od 1. junija do 1. septembra 1895. v ponedeljek dne 14. oktobra v čitalnici.

Predsednik dr. Vošnjak pozdravil je zbor, in omenjal različnih dogodkov, ki so v teku leta zanimali društvo in njegovo življenje. Potem je pozval g. tajnika prof. Peruškega, da prečita poročilo o prošlem letu. Iz tajnikovega poročila povzemamo:

Pisateljsko podporno društvo obhajalo je navadno svoj občni zbor v početku meseca maja. Letošnji potres, ki je naše mesto tako razdejal, potresel je močno kakor druga društva, tako še posebno naše pisateljsko podporno društvo, katero — treba je odkritosrčno povedati — bolj in bolj hira. Temu se deloma ne čudimo. Začetno delovanje društva bilo je družabno-zabavno. Kakor se Slovenci za vsako idejo hitro izplamte, a kakor goreča slama hitro ohladé, tako je bilo tudi s pisateljskimi večeri. Zanimanje je ponehalo, ker vsakdo išče zabave v ožjem krogu, ker mu ali družba ni všeč, ali se dolgočas pri predavanjih itd. Vse rane ljubljanskega družabnega življenja nosi tudi pisateljsko podporno društvo. Opustil je torej odbor prirejanje zabavnoliterarnih večerov, če prav se ne dá tajiti, da bi bili koristni za našo književnost in ne bilo bi težko dobiti sil, ki bi pri takih večerih predavale o zanimivih predmetih.

Drugo polje, na katerem je pisateljsko podporno društvo dosedaj delovalo, so bile svečanosti, o katerih so se znamenitim pisateljem odkrivale plošče. Tudi tega so se Slovenci kmalu naveličali. Udeležba postajala je vedno skromnejša, tako da je pisateljsko društvo prepuščilo prireditve takih slavnostij posebnim lokalnim odborom, in jim samo obljubilo svojo moralno in ako treba tudi materialno podporo. Udeležila se je torej deputacija pis. podpornega društva odkritja spominske plošče pokojnemu Cigaletu v Črnem vrhu nad Idrijo, odkloniti pa je moralo vabilo odbora za napravo plošče pok. Cigaletu v Črnem Vrhu in šolskemu nadzorniku Močniku v Solkanu za aktivno udeležitev pri teh slavnostih. Pač pa je nameravalo pokreniti jednako slavnost na Koroškem, kjer so namerjali rodoljubi buditelju narodnemu Vrbanu Jarniku vzdati ploščo v rojstveni dom. To in jednako nakano je podrl letošnji ljubljanski potres, še bolj pa potres, katerega je pretrpela blagajnica društvena.

Pisateljsko društvo plačalo je dotično vsoto, da ostane grob Andrejčekovega Jožeta še 9 let neprekopan. Skrbeti hoče za to, da se tudi grob ohrani v dostojnem stanju.

O priliki Jarnikove svečanosti naj bi se bil objavil tudi životopis Urbana Jarnika. Pisateljsko podporno društvo je naročilo tako biografijo pri pokojnem profesorju Jos. Lendovšku. On je obljubil, da jo izvrši; se li je to zgodilo ali ne, ne vem povedati. Morebiti je v rokopisu dogotovljena, ker bi se bila imela svečanost vršiti o letošnjih velikih počitnicah. A kakor sem povedal, veliki potres sklonil je tudi koroški odbor, da odgodi svečanost, ker ni bilo pričakovati udeležbe iz Kranjske; dotlej bi bila morala biti torej tudi knjižica gotova; izdati jo je hotela pa družba sv. Cirila in Metoda.

Tudi povabilo društveno, s katerim se je pozval gosp. prof. Pintar, naj priredi popularno izdajo Prešernovih pesmi je ostalo brezuspešno. Obetalo se je novo izdanje v Ljubljani že v lanskem božiču; a videli ga ne bomo morda tudi o letošnjem ne. — G. prof. Pintar pa se je dal morda baš zaradi tega odvrniti od dela.

da resničnost te navedbe potrdi s prisego. Potem se pa vrši po indskih običajih novič poroka. Selika roti Vasko naj zbeži in se reši, a Vasko, katerega je pretresla tolika ljubezen, pove, da ostane kot nje mož pri njej. Ko se odpravlja Vasko v palačo, čuje iz daljave glas bivše svoje neveste Ines in zbeži.

Peto dejanje se vrši na Selikinem vrtu. Pred ujaljeno Seliko se pripeljeta Vasko in Ines. Selika spozna, da se Vasko in Ines sicer ne moreta združiti, da se pa bodeta večno ljubila, zato ukaže Nelusku, naj skrbi, da se bodeta Vasko in Ines čim prej odpeljala, potem pa naj pride k njej, tja k manzallilu, od koder je najkrasnejši razgled po morju. Nelusko jo svari, naj se preveč ne približa manzanillu, to je drevesu, čigar cvetje razširja strupen vonj, a ona ga odpravi.

Prememba. Oder predstavlja vrt, sredi katerega stoji košato manzanillo drevó. Selika je spoznala, da je nje zveza z Vaskom nemogoča, a ker brez njega ne more živeti, sklenila je končati življenje svoje in prišla k manzanillu, da umre vsled njega strupenega vonja. Ko pride Nelusko, jo najde umirajočo.

To je na kratko povedana vsebina te opere. Že to, da je sploh mogoče spraviti to veliko in težko delo na oder, priča, kako je napredovala naša opera.

Poglavitni namen je društvo izvrševalo s tem, da je delilo podporo mesečnih 5 gld. pisatelju, Jakobu Aleševcu in da je naklonilo jedenkratno podporo 10 gld. g. Ernestini Jelovšek-ovi.

V odborovih sejah vršile so se večinoma vse razprave o denarnih zadevah. S tem, da je društvo prevzelo hišo pokojnega Gestrina, v današnjih razmerah za društvo pravi Danajski dar, naprtlo si je društvo težko breme in baš ta križev pot, katerega sedaj hodi društvo, je zabranil vsak idealnejši pokret, katerega bi bilo moglo društvo storiti v ugodnih gmotnih razmerah. Kako stoji z društvenim imetkom in posebej z društveno hišo, to bode povedal gosp. blagajnik prof. Funtek. Umrla sta člana gg. J. Hafner in Urabec, katera se priporočata v blagi spomin.

Konečno še omenjam, da se občni zbor ni sklical v navadnem obroku, ker je potres zbegal vso Ljubljano in torej ni bilo pričakovati udeležbe. A tudi članovi odbora so se bili razšli in niso mogli do spisov. Zategadelj se tudi prineski za leto 1895. niso pobirali, kar se bode zgodilo meseca novembra.

Po nasvetu gosp. prof. Rutarja naroča se prihodnjemu odboru, da postavi pokojnemu pisatelju Jakobu Volčiču, župniku v Zareču pri Pazinu, nagrobni kamen.

Po tajnikovem poročilu je čital blagajnik g. prof. Funtek poročilo, iz katerega so zanimivi ti le podatki:

Računi so se sklenili dne 6. septembra t. l. in seza poročilo nazaj v leto 1893., ker je društvo tisto leto prevzelo hišo Gestrinovo. Poročilo je sestavljeno posebe 1. o imovini „Pisateljskega podpornega društva“, 2. o zapuščini Gestrinovi oziroma o društveni hiši in 3. o Prešernovem spomeniku.

1. Društvena uloga pri kmetski posojilnici je dne 1. januarja iznašala 839 gld. 82 kr., katera se je doslej pomnožila na 1566 gld. 57 kr., izdatkov pa je bilo 653 gld. 94 kr. Toliko bi moralo torej društvo imeti če bi ne bilo prevzelo Gestrinove dedščine in z njo tudi vseh stroškov, ki so zmanjšali društveno imenje za 758 gld. 28 kr., tako da je znašala glavnic dne 1. jan. t. l. samo še 94 gl. 35 kr.

2. Gestrinova zapuščina je prinesla do 6. septembra t. l. 2216 gld. 78 kr. K tej svoti je pristeti še nevrtačljivo podporo, katero je društvo za popravo Gestrinove po potresu poškodovane hiše dovolila vlada in ki iznaša 500 gld. Skupnih dohodkov je torej bilo 2716 gld. 78 kr. Raznih stroškov je bilo 4659 gold. 58 kr., torej 1942 gold. 80 kr. nedostatka, to pa zategadelj ker se je plačala procentualna pristojbina in so se poravnali deleži itd. Glede na ta plačila je društvo najelo pri kmetski posojilnici 2000 gld., ki so se vknjižili na društveno hišo. Od tega posojila je društvo ostalo 55 gld. 70 kr., tako da je iznašalo društveno skupno imenje dne 6. septembra 908 gld. 33 kr., vrh tega pa ima društvo še od treh dolžnikov, katerim je naklonilo brezobrestna posojila, tirjati še 270 gld. Vlada je društvu naklonila brezobrestno posojilo 500 gold. Gestrinova hiša nosi 958 gld. 12 kr., stroškov pa je 738 gld. 86 kr.

3. Glavnica za Prešernov spomenik se je pomnožila samo za obresti in iznaša sedaj 1146 gl. 81 kr.

Potem se je oglasil g. Zagorjan, pregledovalec računov in izjavil v svojem in imeni g. dr. Romiha, ko je bil lani izvoljen za pregledovalca računov, a se preselil iz Ljubljane, da so v poročilu nekatere formalne netočnosti, a da se glavne vsote pravilno ujemajo in predlaga, da naj se dotične formalne pogrške v računu popravi in potem isti potrdi. To se zgodi.

Potem je sledila volitev odbora. Ker g. predsednik zaradi odpotovanja iz Ljubljane ne more več prevzeti predsedništva, predlagal je naj se kdo drug izmed navzočih izbere za predsednika. Na predlog g. prof. Rutarja volil se je g. prof. Perušek za predsednika.

V odbor so bili voljeni gg. Funtek, Koblar, Orožen, Rutar, Trstenjak in Zagorjan. Za pregledovalca računov izvolita se gospoda profesorja Pleteršnik in Tavčar.

V slovo odstopivšemu g. predsedniku je rekel novi predsednik tele besede: Naše društvo se danes poslavlja od moža, ki je bil mnogo let na njegovem čelu in ki je svojo nalogo resno vršil in uspešno. Naša naloga ni, da ocenjamo njegovo delovanje na političnem in gospodarskem polju. Ali tudi na teh poljih boril se je ne samo z besedo, nego tudi s peresom, ker je budil narod k politični zavesti ter ga učil napredka na gospodarskem in narodno-ekonomskem polju. Še večega priznanja zasluži od strani našega društva zaradi svojega plodovitega delovanja na leposlovnem polju. Izkazal se je spretnega pripovedovalca bodisi v prosti pripovedki za narod, bodisi noveli, posebno pa se je odlikoval kot dramatik, saj njega zahvaljujemo za celo kopo igrokazov, ki so želi priznanje ne samo čitateljev nego tudi gledalcev, še posebno v ljubljanskem gledališču. Delovanje na čelu našega društva pa nam nalaga dolžnost, da mu še posebej izrekamo svoje hvaležno priznanje. Dolgo vrsto let vodil je naše društvo; pri vsaki priliki je žrtvoval svoj čas in svoje duševne sile, s svojim uplivom pridobival je društvu primernih sredstev in še zadnji čas, ko so na društvo prišli udarci, velikanske sitnosti zaradi društvene hiše in pri potresu, uložil ves trud in ves upliv, da se je društvo kolikor toliko srečno izmotalo. On je naklonil pokojnega Božidara Raiča, da se je spomnil v svoji oporoki našega društva itd. Nepo-

trebno je vse natanko navajati. Sedaj, ko zapušča ne samo kuruluski stol našega društva, nego sploh javno življenje, želimo mu, da uživa srečen in vesel mnogo let zaslužen otium cum dignitate ter mu izrekamo svojo globoko čuteno zahvalnost. Bog ga poživi. Živio! Da pa damo temu čutu hvaležnosti tudi javnega izražaja, predlagam, da ga naše društvo imenuje per acclamationem „č a s t n i m č l a n o m!“ Živio!

Navzočniki so dr. Vošnjaku zaklicali „Živio“, za katero ovacijo se je g. dr. Vošnjak z nekaterimi primernimi besedami zahvalil.

G. prof. Levec je predlagal, naj se v čast odhajajočemu predsedniku napravi svečanostni večer. Za prireditve naj skrbi novi odbor. Predlog se je vzprejel z glasnim pritrditvamem.

S tem se je završilo zborovanje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. oktobra.

— („Slovenec“) skuša s tem opravičiti svojo stranko, ker je tudi neki član narodne stranke pri prihodu bil pozdravil deželnega predsednika nemški. Če imajo gospodje pri „Slovenca“ kaj dober spomin, bodo vedeli, da je naš list obsodil o svojem času postopanje dotičnika, dočim „Slovenec“ niti besedice ni znil glede postopanja gosp. Detele ne tedaj, ne pri družih prilikah, recimo ko je deželni glavar brzojavno pozdravljaj otvorjenje „Schulvereinske“ šole v Beli peči. „Slovenec“ je pristavil na konec svoje notice: „Le ne komarjev precejati, slonov pa požirati“. Kar se tiče požiranja slonov pač velja le za „Slovenca“, kajti požrl je popolnoma nemškutarenje prošta Klfutarja v deželnem šolskem svetu, ki je v veliko škodo narodnemu šolstvu. Tu, da knezoškof trpi tega gospoda v deželnem šolskem svetu, tiči jedro njegovo protinarodne politike.

— (Repertoar slovenskega gledališča) Kakor se razvidi iz gledališkega lista, bode mej drugim in tretjim dejanjem „Afričanke“ presledok kakih 15 do 20 minut in to iz tehničnih uzrokov. Z ozirom na to je želeli, da pride občinstvo točno v gledališče, da se predstava lahko začne ob določeni uri.

— (Društvo avstrijskih trgovskih pomočnikov v Ljubljani) V torek dné 15. t. m. zbralo se je v vrtnem salonu hotela pri Maliču mnogo tukajšnjih trgovskih pomočnikov k zborovanju, kate-rega so se udeležili tudi trije vodje dunajske centrale gornjega društva, prišel je pa tudi podpredsednik tukajšnje trgovske in obrtnijske zbornice gosp. Klein. Izborna predavanja dunajskih govornikov, katera so se ozirala osobito na obligatorično garancijo penzije za trgovske pomočnike, bila je živahno odobrovana. Lepo je bilo videti, kako složno je bilo združenih tu blizu 200 trg. pomočnikov. Zborovalci so sklenili ustanoviti v Ljubljani podružnico prej imenovanega društva in delovati složno, da dosepejo splošno trgovsko penzijsko pravico, za kar jim je podpredsednik tukajšnje trgovske in obrtniske zbornice obljubil, delovati z vsem svojim vplivom. Govoril je nadalje še član vodstva tukajšnje trgovskega bolniškega društva, gosp. Kajzelj ter osnovo podružnice toplo priporočal. Omeniti moramo, da se z Dunaja došli gospodje nikakor ne smejo primerjati onim potujočim apostolom ki sejejo običajno le prepričanje, marveč iz govorov teh gospodov se je razvidelo, da si društvo predstavlja reformo v trgovskem stanu le z dovoljenjem trgovcev samih. Konečno je bila sprejeta še resolucija, tikajoča se nedeljskega miru v Ljubljani, na kar je predsednik zborovanje zaključil to sijajno obiskano skupščino.

— (Selitev v novo dež. bolnico) se je začela včeraj in so se najprej preselili pacienti kirurškega oddelka.

— (Nova brv čez Ljubljano.) Z otvoritvijo nove deželne bolnice so dobili prebivalci spodnjih Poljan in pa v okolici bolnice novo prometno sredstvo. Nova brv, ki veže drželno bolnico in deželno prisilno delavnico, je dogotovljena in jo pešci lahko vporabljajo.

— (Prvi sneg) je začel po malem naletavati danes zjutraj mej dežjem, pa se ni mogel prijati, ker je hito prenehal. Temperatura se je prav izdatno znižala in je brzkone v gorovji zapadel sneg. — Lani smo imeli ob tem času že več snega. Snežilo je dne 15. oktobra zvečer, dne 16. zjutraj pa so bile vse strehe bele.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenki izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 6. oktobra do 12. oktobra kaže, da je bilo novorojencev 16 (=26.00‰), mrtvorojenja 2, umrlih 27 (=44.20‰), mej njimi je

umrl za grižo 1, za vratico 5, za jetiko 4, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 7, vsled starostne oslabelosti 3, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlimi je bilo tujcev 5 (=18.51‰), iz zavodov 7 (=25.92‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za grižo 1, za vratico 13 osov.

— (Učitelstvo in volilna pravica.) Okr. glavarstvo logaško je z odlokom z dne 15. t. m. št. 15.238, prošnji „društva učiteljev in učiteljskih prijateljev“ glede priznanja volilne pravice definitivno nastavljenemu osovju v tem smislu ugodilo, da bodo morala biti skrb dotičnih učiteljev samih, da se pravočasno oglase pri županstvu v to svrho, da se sprejmejo v volilski imenik, oziroma vložijo pri županu svojo reklamacijo, ako bi se jim ta pravica odrekala.

— (Tatvina.) Neznani tatovi so minoli teden ulomili v hišo krečmarja Antona Lenarčiča na Visokem pri Igu ter odnesli skrinjo, iz katere so ukradli 434 gld. denarja.

— (Na dež vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu) bode letošnji javni izpit učencev dne 30. oktobra.

— (Razstava in premovanje goveje živine) za okraj glavarstva novomeškega bode letos v Trebnem in sicer v soboto dne 26. t. m.

— („Zagorski Sokol“) priredi dne 20. oktobra t. l. v prostorih gosp. M. Medveda tombolo s petjem in godbo. Začetek ob 4. uri popoldne. Radodarni doneski se bodo hvaležno vzprejemali.

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) bo imelo v soboto dne 19. oktobra 1895 prvo redno javno zborovanje s sledečim vzporedom: 1. čitanje zapisnika, 2. poročilo odborovo in upraviteljev, 3. glavno poročilo, 4. volitev predsednika, odbora, revizorjev in društvenega soda. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: Hotel Goldenes Ross Mariahilferstrasse 9.

— (Državnozbornska volitev na Goriškem.) Razni listi javljajo, da je dr. Bujatti umaknil svojo kandidaturu za državnozbornski mandat goriških mest in trgov in da bodo vsled tega glasovali slovenski volilci za grofa Žigo Attemsa.

— (Umrl) je v Sežani ondotni prvi podžupan, predsednik krajnega šolskega sveta in čitalnice g. Karol Kanobel, vrl in odločen rodoljub. Bodi mu časten spomin.

— (Izpred tržaškega sodišča) Trž. okrajno sodišče je včeraj obsodilo delavca Šušteršiča, ker je iredentovskega svetnika Rascovicha dne 19. m. m. s pestjo po očesu udaril, na tri dni zapora, obč. svetnika Spadonija pa, kateri je delavcu Živicu, ki je vpil „Evviva i' Austria“, s palico grozil, da ga pobije, na glóbo 10 gld. Drž. pravdnik si je pridržal pravico postopati kazensko zoper Rascovicha in jednega njegovih sinov.

— (Izgredi v Zagrebu.) Prijatelj našega lista in očividec zagrebških dogodov nam piše: Včeraj je došlo do prelivanja bratske krvi. V Starčevičevem domu je krasna kavarna. Tu se je včeraj na večer skupilo več vseučilišnik v. Kar začno Srbi i madjarski uradniki železnice dražiti i izzivati Hrvate. Polcija pa, koja ima dolžnost preprečiti vsak škandal, gledala je mirno, dokler ni prišlo do pretepa i do prelivanja krvi. Več od njih je ranjenih, a sin dr. Franka je morebiti sedaj, ko to pišem že preminol. Tudi njegov brat nabaja se v bolnici. — Kdo ima odg. vrnost? Kdo drugi, nego li polcija, oziroma vlada sama! — Jeden od teh madjarskih junakov potegnil je samokres i rekel: „ja ću pocat i se tući u ime madjarske železnice.“ Ko so dijaki videli, da jih polcija ne brani, potegnili so svoje meče i ulovili tri junake madjarske i jih predali dobri poliji zagrebški! To se je godilo mej 10. i 11. uro ponoći. Lahko si misliš, dragi bralec, koliko da je radi tega vznemirenja mej Zagrebčani. A kdo bode tolažil dr. Franka, koji je na ovi žalostni način izgubil nadepolnega sina? Sicer pa provocira polcija sama ljudi na nečuvnen način. Bil sem priča, ko je policijski uradnik na mirno idočega dijaka se surovo zadr! Idi brzo! Dijak je odgovoril povsem mirno, da nikogar ne nadleguje. Uradnik — mislim da se zove Vidović — je zahteval od njega legitamacijo. Dijak mu jo je dal, a mesto da bi bil birič zapisal dijakovo ime, je vtaknil legitamacijo v žep rekši dijaku, naj pride za nekaj dnij ponjo. Dijak je ugovarjal, a birič ga je hotel aretovati. V tem se je zbralo mnogo ljudi in teh se je birič ustrašil, ter na njih zahtevanje vrnil legitamacijo.

* (Vsled pomanjkanja zblaznel.) Pri dunajski poliji se je te dni oglašil neki krojaški pomočnik in povedal, da je svoj čas storil veliko tatvino. Prosil je naj ga sodišče hudo kaznuje, najljubše bi mu bilo, ko bi ga obesila. Mož je dlje časa brez dela in je trpel toliko pomanjkanja, da je zblaznel.

* (Obsojen drž. pravdnik.) Prvi drž. pravdnik pri dež. sodišču v Erfurtu, Lorenz, je pri neki kazenski obravnavi zoper socialističnega urednika Hülleja rabil jako krepke izraze in tudi o zatožencu govoril žaljivo. Hülle je vsled tega tožil drž. pravdnika radi žaljenja časti in porotno sodišče je vročkrvnega gospoda obsodilo na 50 mark glóbe.

* (Star razbojnik.) Franc Čonka, nekdanji pajdaš Rože Šandorja, je pred dvema letoma zapustil

kaznilnico v Havi, kjer je prebil 22 let. Klatil se je od tedaj po Slavoniji pred nekaj tedni pa prišel v Szegedin, kmalu za njim je pa prišlo poročilo, da je umoril nekega Hrvata. Ko so prišli redarji v Čonkovo stanovanje je ta zgrabil nož in zabodel policijskega komisarja. Redarji so ga s sabljami posekali, da leži sedaj nevarno ranjen v bolnici.

Književnost.

— „Dom in Svet“ ima v št. 20. naslednjo vsebino: M. Torkar: Nekoliko črtic iz mojih mladih let; A. Medved: Pod mrklim nebom; A. Medved: Kacijanar; Podravski: Trnjevenec; Dobravec: Na pol pota; A. Fekonja: Celje in okolica; dr. A. Medved: Rim, središče lepih umetnostij; A. Hribar: Biserji; I. Benkovič: Slovenski koledarji in koledarniki; dr. F. L.: Izprehod na Notranjsko; Književnost in umetnost. Slike: S. Ogrin: Ženski potrč; M. Bradaška: Sv. Kancijan in tovariši mučeniki pred sodbo; M. Bradaška: Smrt sv. Kancijana in tovarišev mučenikov; Pokrajina v Japoniji; Kip žalostne matere božje v hrenoviški župni cerkvi; Kip sv. Janeza Ev. v hrenoviški župni cerkvi; Leonardo de Vinci.

— Les souvenirs du général baron Paulin. (1782—1876.) Publiés par Paulin Ruele. Paris, 1895, E. Plon, Nourrit & Cie. Francoski general baron Paulin je bil l. 1811 poslan iz Pariza v Ljubljano, kot zapovednik ženijskega bataljona in pobočnik generalnega guvernerja ilirskega grofa Bertrama, naslednika maršala Mormonta. V Ljubljani se je baron Paulin mudil le malo časa, ker je tudi generalni guverner bival le po leti tu in sicer v palači, katero je dal bogato urediti maršal Marmont. Paulin pravi v teh spominih, da je Ljubljana na pol nemško, na pol laško mesto. Prebivalcev je 6000. Mesto mu nič ne ugaja, hvali pa lepo okolico. Stanoval je baron Paulin pri baronu Zoisu, v njega hiši ob Ljubljani. O baronu Zoisu pravi, da je bil odličnen naravoslovec, o njegovi hčeri pa pripoveduje, da je bila lepa in duhovita ter sovražnica maršala Marmonta, ker se ta ni zanimal za živali. Bila je tudi precej ekscentrična. Igrala je dobro na klavirju in tudi pela je prav dobro. Nekoč je barona Paulina, ki je znal svirati na flavto, povabila, naj bi skupaj muzicirala a — vsak v svoji sobi. Baron Paulin jej je prigovarjal in dokazoval, da to ni mogoče, a vse zaman. Dosti obširno popisuje Paulin izlete po Ljubljani in podarja, kako iskrene simpatije je gojilo prebivalstvo za Francoze. V takratni francoski koloniji, pravi Paulin, da so igrali prvo ulogo: justični šef Redon de Belleville, čigar naslednik je bil baron Coffinhal in pozneje Chabrol de Chaméane; generalni tajnik guvernejev Heim; generalni izplačevalec Firino; finančni ravnatelj de la Bienvenue; administrator monopolov de la Ville-Leroux; šef generalnega štaba general Delort, generali Delzons, Bachelu, Pourailly, Pachod in prefekti de la Bergerie, de Chamaye in Champ-Baudoin. Guverner je imel najlepše ekvipaže in šest sivih konj. Njegovi sluge so bili najelegantnejše oblečeni, sploh pa je bila reprezentacija sijajna, to pa vsled izrecnega naročila cesarja Napoleona. To je vse, kar vé baron Paulin povedati o tedanji Ljubljani, katero je z guvernerjem zapustil na jesen 1811. l.

Brzojavke.

Dunaj 17. oktobra. Vest, da postane sekcijski načelnik v naučnem ministerstvu dr. Rittner minister za Gališko, na njegovo mesto pa da pride dvorni svetnik Hartel, se formalno dementuje.

Dunaj 17. oktobra. Nadvojvoda Karol Ludovik se je davi s svojo rodbino odpeljal v Prago. Izjemno stanje se še ni odpravilo, pač pa se pričakuje, da se dotično naznanilo razglasi jutri ali v soboto.

Dunaj 17. oktobra. Nuncij Agliardi je vodji krščanskih socialistov poljskih, duhovniku Stojalowskem ukazal, naj se tekom osmih dnij preseli v barsko dijecezo, v katero spada, ker je postal vsled svojih krščanskosocialnih agitacij nevaren javnemu redu in miru ter cerkveni disciplini. Zajedno se je Stojalowskemu zagrozilo s suspenzijo.

Dunaj 17. oktobra. Bolgarski minister Načović je, govoreč z dopisnikom „Neue fr. Presse“ rekel, da se bode ustanek v Macedoniji na pomlad zopet začel in še s podvojeno silo.

Zagreb 17. oktobra. Ban je razpustil društvo hrvatskih vseučilišnikov. Slovesno instaliranje rektorja se je odložilo.

Budimpešta 17. oktobra. Cesar je dospel sem in se dlje časa posvetoval s sem pozvanim ministrom Goluchovskim.

Pariz 17. oktobra. Zaradi atentata na tovarniškega ravnatelja Ressegnerja je polcija aretirala razprodajalca časnikov Guilhama. Razburjenje mej štrajkujočimi delavci rase čedalje bolj. Polcija je socialistične poslance internirala v nekem hotelu.

Poslano*

Ker se je v slovenskih dnevnikih že v drugi povdarjalo, da je pevsko društvo „Ljubljana“ v zadnjem času odpovedalo svoje sodelovanje pri veselici, katero je priredila šentjakobsko-trnovska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ob priliki svojega občnega zbora, in ker se hoče ta slučaj od gotove strani zlorabiti v različna zlovoljna naltolcevanja, zdi se nam potrebno, to zadevo slavnemu občinstvu nekoliko pojasniti. Pevsko društvo „Ljubljana“ je dosedaj še vselej — kadar je bilo naprošeno — z veseljem sodelovalo pri različnih veselicah, katere so se prirejale v prid družbi sv. Cirila in Metoda. To bi se bilo zgodilo tudi dne 6. oktobra, da se ni od podružničnega vodstva brez naše vednosti naprosil „ženski kvartet“ v sodelovanje. Ta „ženski kvartet“, kateri je nastal v našem društvu in katerega je izveščal naš pevovodja, nas je pustil spomladati na cedilu s tem, da se nam je pismeno odpovedal in to brez vsacega povoda; ta „ženski kvartet“ je razžalil naše društvo s tem, da se je izražal z nekim prezirljivim ponosom, da z „Ljubljano“ ne nastopi več skupno. To razžaljenje je dalo „Ljubljani“ povod, da je svoje sodelovanje takoj odpovedala, kakor hitro je izvedela o nastopu „ženskega kvarteta“. Da je bilo to v „zadnjem času“, temu ni naše društvo krivo. Mi smo si v svesti, da je bilo naše postopanje povsem opravičeno, kajti, če je bil „ženski kvartet“ nedosleden in je pozabil svojih izjav o našem društvu ter hotel nastopiti zopet skupno z „Ljubljano“, ostala je „Ljubljana“ dosledna in se je — spominjajoč se nedavnih razžaljenj — odpovedala sodelovanju.

Pevsko društvo „Ljubljana“.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1895.

Za odbor:

Janko Likar,
t. č. predsednik.

(1347)

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Štev. 6. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 666.

Nova velika opera!
V petek, dne 18. oktobra 1895.

Afričanka.

Velika opera v petih dejanjih. Spisal E. Scribe. Poslovenil E. Gangl. Uglasbil G. Meyerbeer. Kapelnik g. Hil. Banišek. Vprizoril režiser Josip Noll.

Mej drugim in tretjim dejanjem je zaradi zgradbe ladije presledek 15 do 20 minut.

Novi kostumi iz gledališkega krojnega zavoda gg. Hofstätter in Bonaventura v Trstu. Ladija z narodnega gledališča v Zagrebu.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7.8. uri. Konec po 11. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v nedeljo dne 20. oktobra t. l.

Loterijske srečke 16. oktobra.

V Pragi: 69, 21, 44, 40, 30.

Tujci.

16. oktobra.

Pri **Lloyd**: Loschdorfer iz Laškega trga; — Miklavčič iz Sv. Križa.

Pri **bavarskem dvoru**: Godeas iz Tržiča; — Lo-busser iz Kočevja; — Pibernik iz Suhorja.

Meteorološko poročilo.

Oktobra	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	731.5	13.8° C	brevetr.	oblačno	
17.	7. zjutraj	733.5	6.3° C	moč. jvzh.	deževno	9.3
	2. popol.	738.1	2.9° C	moč. zah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 12.9°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v trebru	100	"	80	"
Avstrijska zlata renta	121	"	65	"
Avstrijska kronka renta 4%	101	"	10	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	90	"
Ogerska kronka renta 4%	99	"	—	"
Avstro-ogrske banke	1054	"	—	"
Kreditne delnice	398	"	50	"
London vira	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	12 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Dne 16. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zla. zast. listi	121	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 g'd.	176	"	75	"
Tramway-drašt. velj. 170 gld. a. v.	594	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	29	"

Učenca

kateri je prvi razred srednje šole ali vsaj ljudsko šolo z dobrim vspehom dovršil, vzprejme **Avgust Kunc**, trgovec z mešanim blagom v Črnomlju. (1340—2)

„Afričanka“.

Opera Meyerbeerjeva. — **Pravilni izvešček** za 2 roki 90 novč. in 1 gld. 86 novč. — Besedilne knjizice a 30 kr.

Po ceni se odda:

12 letnikov „**Chronik der Zeit**“ (od leta 1880—1891).
12 „ „**Gartenlaube**“ (od leta 1879—1891).
11 „ „**Illustrierte Welt**“ (od leta 1880—1891).

J. Giontini

trgovina z muzikalijami v Ljubljani.

Priden mesarsk učenc

se takoj vzprejme pri (1350—1)

B. Falta v Laškem trgu.

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre popolno obleko za go. gl. 6.— iz flue spode (sukujo, hlače, gl. 7.75 iz finejše telovnik) stane samo gl. 10.— iz najfla.

Blago za ženske suknje, za lovec, loden, blago za suknje in hlače iz gredašane tkanine v najlepši izbiri meter od 2 gld. 25 kr. navzgor in vse drugo blago pošilja po povzetju kot poštena in tolidna najbolje znana tovarniška zalega suknene blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorci zastoj in frankovano. — Jamči se za to, da pošiljatev odgovarja vzorcem.

Na uvaženje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči, znatno ceneje, nego če se po agentih naročuje. — **Tvrška Siegel-Imhof v Brnu** pošilja vse blago po pravih tovarniških cenah brez podražbe vsled zasebne odjemnike toli oškodujočega sleparskega „krojaškega popusta“. (1146—12)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v proučujočem opaznem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noč. osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Anuscu, Ischl, Gmünd, Solnograd, Steyr, Lira, Budejovice, Pisci, Marjine varo, Heb, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Ljupko, Durni via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osobni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešan vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 1. uri 50 min. popoldne osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri 55 min. zjutraj osobni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Selsthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inocost, Bregenz, Orib, Genevo, Paris, Steyr, Lira, Gmünd, Ischl, Budejovice, Pisci, Marjine varo, Heb, Francovo varo, Karlove varo, Ljupko, Durni via Amstetten.
Ob 7. uri 40 min. zvečer mešan vlak v Kočevje, Novo mesto
Bavarska lega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osobni vlak v Lesco-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osobni vlak v Durni via Amstetten, Ljupko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pisci, Budejovice, Solnograd, Lira, Steyr, Gmünd, Ischl, Anuscu, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 12 min. zjutraj mešan vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 11. uri 26 min. popoldne mešan vlak v Dunaju via Amstetten, Ljupko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pisci, Budejovice, Solnograd, Lira, Steyr, Paris, Genevo, Orib, Bregenz, Zell na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
Ob 3. uri 55 min. popoldne mešan vlak v Kočevje, Novo mesto, Ob 4. uri 55 min. popoldne osobni vlak v Durni, Ljubno, Selsthal, Pisci, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.
Ob 9. uri 25 min. zvečer mešan vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osobni vlak v Durni preko Amstetna in Ljubnega, Belska, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 28 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 5 min. popoldne (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih)
Ob 9. uri 10 min. zvečer (drž. kol.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj v Kamnik. (5—240)
Ob 11. uri 15 min. popoldne
Ob 9. uri 25 min. zvečer (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Dečka

(1549)

13—14 let starega, oddam mizarskemu mojstru za učenca. — Ponudbe pod naslovom: **Peter Zolet, Čatež, Velika Loka pri Trebnem.**

Več miz in stolov za gostilno, kakor tudi jedno štedilno ognjišče (1)
se po ugodni ceni takoj proda.

Več se izv. v gostilni na Poljanskem trgu št. 5.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet
ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (320-41)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Občeznana hiša

s strojarjo in prodajalnico za usnje

poleg polja in travnikov v dolejskem trgu blizu koledvora se proda takoj za 3300 gld. (1346—1)

Poizvedbe v odvetniški pisarni dr. Frana Papeža v Ljubljani.

Št. 30.916.

Razglas.

(1338—3)

V zmislu §. 26. deželnozborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko se javno naznanja, da je

volilski imenik za volitev dveh dež. poslancev

ki jih bode vsled razpisa visokega c. kr. deželnega predsedništva v Ljubljani z dne 9. oktobra letos, št. 8558/pr., voliti deželnemu stolnemu mestu Ljubljani dne 25. novembra letos, že dogotovljen in da bo od danes naprej skozi osem dni v magistratnem ekspeditu razgneten za ogled.

Zoper ta imenik smejo tisti, ki imajo pravico voliti, tukaj vložiti reklamacije o tem, da so se v volilski imenik vpisale osebe, ki nimajo volilne pravice, ali da so se iz njega izpušile osebe, ki imajo volilno pravico.

Izkaznice se bodo volilec vročile pravočasno. Ako bi je pa kdo izmej volilcev iz kateregakoli vzroka vsaj 24 ur pred dnevom volitve ne prejel, naj pride k mestnemu magistratu sam ponjo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

14. dan oktobra 1895.

Županov namestnik Vončina.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Uradno upravičeni in zapriseženi
stavbinski inženjer in stavbeni mojster
Jaromir Hanuš

ponuja se

za izvrševanje vseh v stavbinsko stroko spadajočih del, prevzema poprave hiš po zelo nizkih cenah, naprave vodovodov, načrtov in proračunov, merjenje cest in posestev itd.

Ustmena ali pismena naročila

vzprejemajo se (1123—12)

v novi hiši na Poljanskem predmestju, nasproti domobranski vojašnici.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.